

komme til. Jeg har aldrig bebrejdet den højtæredede Minister noget i saa Henseende, men det forekom mig, at den højtæredede Minister ligesom forvarede den Stilling, han havde i saa Henseende, forklarede den uærmere ved at sige, at det var noget, han havde overtaget i Arv, og havde at henholde sig til Teknikerne og vilde ikke være ansvarlig for, hvad Teknikerne i saa Henseende foretog og gjorde. Det er det, der gør os andre ængstelige. Vi ere ikke sikre paa, at det er en god og helbig Arv, og hvad Teknikerne angaa, da ere vi akkurat i det samme Tilfælde, at de heller ikke kunne paatage sig noget som helst Ansvar. Det kan derfor ikke gaa an at lade Millioner rykke ud, uden at nogen paatager sig Ansvaret. Teknikerne ere, det tør jeg paastaa, i Øjeblikket af høist forskellige Meninger. Der er dem, der mene, at det slet ikke kan nytte at befæste Thyborøn, Kanalen vil flytte sig, og Lobet kan ikke holdes aabent; der kommer Perioder, hvor den stifter Blads, og samtidig riftterer man formodentlig, at den smalle Tange, selv om der befæstes ved Høfder, ogsaa ødelægges. Det er ikke noget nyt, at der efter et vist Antal Mars Forløb kommer saa voldsomme Brud derovre. Det forekommer mig derfor, at det er en berettiget Fordring — eller skal jeg sige Henstilling — at dette Spørgsmaal, inden man nu gaar videre og gaar Nord for Thyborøn, bliver undergivet en saa grundig Undersøgelse som muligt, og at Spørgsmaalet bliver draget frem, uden Spor af Hensyn til Bodsejernes snævrere Interesser eller Teknikernes Ønsker om at komme til at gøre Forsøg og prøve et eller andet. Her er Spørgsmaal af saa uhyre finansiel Betydning, at det forekommer mig, at intet bør forsummes for at gøre det klart. Det er ikke nok at spørge Befolkningen i Egnen, om hvad den ønsker, for desværre kende vi jo Menneskene i saa Henseende og kunne ikke undre os over, at de ville have gjort saa meget som muligt, idet man trøster sig med, at det er ikke dem, der skulle betale det hele eller have Ansvaret for, hvad der bliver gjort. Her hører en Undersøgelse af den højeste Grad af Udholdenhed og Omsigtfuldhed til for at komme til Bunds i disse Spørgsmaal, og det forekommer mig nok, at de mange Millioners Udgift, vi have i Vente, kunne trænge til en saadan Forundersøgelse. Jeg er bange for, at denne Befæstning vil blive lige saa dyr som den anden Befæstning, der er anlagt.

Reventlow: Jeg var desværre ikke til Stede i Tinget ved Finanslovens 1ste

Behandling, da de Lolland-salfterste Forhold bleve omtalte, og var derfor ikke i Stand til at tage til Genmæle. Da nu imidlertid næsten den samme Udtalelse igen er fremkommen fra det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) har jeg begæret Ordet for at protestere imod, at Forholdene paa Lolland blive omtalte saadan. Naar det ærede Medlem ytrede, at han ikke havde noget imod, at der indforskredes fremmed Arbejdskraft, men at det, han var imod, kun var, at denne benyttedes til at udpine de danske Arbejdere og at sætte Arbejdslønnen ned og som et Eksempel herpaa netop nævnte Forholdene paa Lolland, saa tror jeg, at det ærede Medlem kun kunde fremkomme med disse Udtalelser, fordi han ikke kender Forholdeneovre paa Lolland. Forholdet er tværtimod et ganske andet. Den fremmede Arbejdskraft bidrager netop til at skaffe Arbejderne større Indtægter, idet den gør en Industri mulig over hos os, som uden den fremmede Arbejdskraft vilde være fuldstændig umulig, og som bringer en Mængde Penge ind netop i de danske Arbejderses Lomme, idet den gør det muligt for den danske Arbejder at finde Arbejde ude i Marken, som han tidligere ikke kunde faa. Den gør det muligt baade for den mandlige Arbejdskraft og ogsaa for Kvinderne at tjene bethdeligt mere end tidligere. Uden de fremmede Arbejdere vilde det være ganske umuligt for os at dyrke Sufferroer, og derfor vilde uden disse ogsaa den Indtægt, som mange danske Arbejdere have af Sufferroedyrningen, forsvinde. Det ærede Medlem omtalte især Godsejernes Forhold til de polske Arbejdere. Jeg vil ogsaa paa dette Punkt protestere; det er ikke paa nogen Maade Godsejerne alene, der benytte den fremmede Arbejdskraft, men det er baade den mindre og den større Arbejdsgiver, saa vel som Arbejderne selv og disse sidste ikke mindst, der paa forfælskelig Maade drager Nytte deraf. Arbejdslønnen er heller ikke sunken, siden først de svenske og siden de polske Arbejdere kom derover, men har tværtimod været i Stigning og er det i dette Øjeblik, og det uagtet Prisen paa Sufferet og dermed ogsaa paa Sufferroerne er sunken betydelig, siden Sufferindustrien begyndte derovre. Baade Arbejdsgiverne og i Virkeligheden ogsaa Arbejderneovre hos os have Nytte af den indførte Arbejdskraft, og det betragtes virkelig ikke hverken af Arbejdsgiverne eller af Arbejderne selv paa den Maade, som det ærede Medlem fremstillede det. Arbejderne selv se meget godt, at det er nødvendigt at have den indførte Arbejdskraft, og ere glade over, at der derved